

**Риёзус солиҳийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан
хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 1860-ҳадис**

1860 – وَعَنْهُ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَأَلَّ ذِي نَفْسِي يَدَهُ لَأَتَذْهَبَ
الدُّنْيَا حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ بِالْقَبْرِ، فَيَتَمَرَّغَ عَلَيْهِ، وَيَقُولُ: يَا لَيْتَنِي مَكَانَ صَاحِبِ هَذَا
الْقَبْرِ، وَلَيْسَ بِهِ الدِّينُ، مَا أَبْهَرِ إِلَّا الْبَلَاءُ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [خ 7115، م 157/54 فِي
الْفِتَنِ، بَابُ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ...].

1860. Яна у кишидан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

**«Менинг жоним Унинг қўлида бўлган зотга қасамки, киши қабр
олдидан ўтиб, у қабрга юзларини суртиб: «Кошки эди мана шу қабр
ичида мен бўлсам», деб айтмагунича дунё тамом бўлмайди. У киши
бу сўзларни диндорлигидан эмас, балки (ҳар-турлик) мусибатларга
дучор бўлганидан айтади», дедилар.**

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
HUBUVVAT MARVARIDLARI

